UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante L

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

oſtẽdit dicẽs. ceteris ordib⁹ hoĩes gnaui ⁊ ĩduſtrij pti ĩ aſiã negociãt: qb⁹ abſẽtib⁹ vos ↄſulẽ õbetis: pti eoꝝ ĩ ea puĩcia pecunias magnas collatas hñt. Cõpõit̃ ꝙ ignau⁹ ex ĩ ⁊ gnau⁹ ſiue ex ĩ ⁊ nau| n ĩ g mutata. a nauiſ. n. ⁊ gnau⁹ ðr ſꝫ ppe nau⁹. gnau⁹ võ p aſſũptõeꝫ g. Dict⁹ nau⁹ celer ⁊ ſtrẽu⁹ a nauiũ celeritate

Ignauit ignaꝝ fecit. Afra. Jn parte inferiori hic ĩplicabit̃ caput fateor: ſed ſepe ignauit fortem in ſpe expectatio.

Ignoro as. pe. p. neſcio ⁊ ab ignarus fit: qđ ab ĩ ⁊ gnarus cõponit̃: hꝫ ẽ neſci⁹. Gnarus võ idẽ ẽ qđ ſcius ac pitus. Col. in pfa. Armoꝝ ac militiẽ gnaros. De ignarus. Ter. ĩ Eu. Jmprudẽs harũ reꝝ ignaruſqꝫ oĩum. Ci. Neqꝫ enĩ tãtẽ difficultatis erã ignarus. Uirg. p ĩmemor poſuit. O ſocij neqꝫ ignari ſumus ãn maloꝝ. Et alibi p eo qđ ẽ alr̃ diſponẽs: aut q̃ſnã ignaruꝫ nr̃is deus appulit oris: Ab ignoro fit ignoratio ⁊ ignorãtia. Sꝫ ignoratio ad actũ ⁊ rẽ ptinet q̃ penit⁹ neſcit̃: nec ſciri põt niſi pdat̃: vt Ci. li. iij. of. Quotus enĩ q̃ſqꝫ repit̃ q̃ ĩpunitate ⁊ ignoratiõe oĩuꝫ ppoſita abſtinere poſſit iniuria. Jgnorantia võ ad ĩgenij humani vitiũ ptinere põt qñ q̃s p ignorãtiaꝫ nõ ſatis ĩtelligi quid faciat vl̃ dicat. Aliqñ ẽt ſine humani ĩgenij vitio eẽ põt ignorãtia: vt ſi q̃s neſciat ea q̃ ad ſe non attinent Hic tũ haꝝ reꝝ ignorãs erit: ⁊ ignorantia haꝝ reꝝ hẽre dicet̃ ⁊ p ignorãtiã eaꝝ dicet aut faciet ĩterdũ ea q̃ ſi ſciret nõ diceret neqꝫ faceret. Quo q̃dẽ mõ accepiſſe puto. Ci. ĩ Lel. cũ dixit: vt ĩ fabulis q̃ aliquãdiu p ignorãtiã ſtirpis gñis ĩ famulatu fuerunt. Jgnorantiã nõ ignoratõeꝫ dixiſſe reor magis pp hoĩes q̃ ignorãtes erãt ſtirpis illoꝝ q̃ꝫ pp ipm genus ſtirpis qđ ignorabat̃ q̃ſi ſi hoĩes id reſciuiſſent nõ illos ĩ famulatu eẽ pmiſiſſent. Hec ãt dr̃ia fit: qm̃ ignoro varie ſumit̃: vt ſi dicam hꝫ ignoro: ⁊ cã fit: qꝛ id nõ prodit̃ mihi. Tũc qꝛ hmõi cã nõ ex me puenit: ſꝫ ex re q̃ nõ prodit̃ mihi: recte ignoratio ðr Alio mõ hoc ignoro ⁊ cã fit: qꝛ nolo aut nequeo id apphendere ẽt ſi prodat̃ mihi. Aut iõ hoc ignoro ꝙ ad me id non attinet ppea nõ id q̃ro ſcire. tũc hec ignorãtia dicẽda ẽ nõ ignoratio: qm̃ ad hoĩs perſonaꝫ: q̃ id ignorauit hoc magis ptinet q̃ꝫ ad rẽ q̃ ſciri penitus nõ poſſet. vñ Do. Jmprudens per ſe. Jgnarus p alios. Jta ⁊ nos dicimus. Jgnorãs per ſe. Jgnarus per alios. Et ignorãtia per ſe: ignoratio per alios.

Ignorabilis: qui non cognoſcitur. Plau. Quis hic eſt qui oculis obuiam ignorabilis obijcitur.

Ignobilis ðr gnotus. Uirg. li. vij. Solus ibi ⁊ ſyluis italis ignobilis euũ. Exiget. Aliqñ ðr ſtultus: vt ignobile vulgus.

Ignomines. qui laude ⁊ gloria carent q̃ſi inglorij illaudati.

Ignominia noĩs nota. Ci. li. iiij. de repu. Jtaqꝫ cũ oĩs ea iudicatio verſet̃ tñmõ in noĩe aĩaduerſio illa ignominia dicta eſt. Cõponit̃ enĩ ex ĩ ⁊ nomẽ g ĩterpoſita q̃ſi ↄ nomẽ. Nã nomẽ ⁊ ignominia ↄ̃ria ſũt q̃uis ſit ⁊ bonũ nomẽ ⁊ malũ nomẽ: tñ nomẽ ſimpl̃r p honore ẽt ſumit̃: vt Ci. ĩdicare vr̃ ſic ſcribẽs Thermo. Oñdi graues te ſuſceptuꝝ inimicitias ſi adoleſcẽs potẽs ⁊ nobilis ignominia affectus eẽt. Et hercle ſine dubio erit ignominia. Habes enĩ neminẽ gradu ſuperiorem.

Ignoſco is. gnoui tũ. valde noſco ⁊ diſco. Auget enĩ hic in Uar. Uos q̃ in theatrũ voluptatẽ aurib⁹ aucupatũ ↄcurriſtis domo adeſte: ⁊ a me q̃ ferã ignoſcite domũ vt feratis a theatro l̃ras. Aliqñ ignoſcere ẽ veniã dare ⁊ excuſatũ hẽre: vbi in priuatiua ẽ q̃ſi nõ agnoſco errorẽ. Ci. ad Ceſa. iunii. Nã ⁊ pteritis ignoſcis ⁊ ↄcedis futura. Lac. li. v. poſuit p nõ cognoſco ⁊ nõ ĩtelligo. Tũ q̃d legerint ignouerũt. Gel. li. j. Cõtra p̃riaꝫ inq̃t Ci. arma p amico ſumẽda nõ ſũt: h pfecto nemo ignouit. i. neſciuit. Hꝫ hoc v̉bũ participia ignotus ⁊ ignotur⁹ Cic. in Cato. Jgnoturũ alteri ꝙ ptẽ: alteri ꝙ tutorẽ ſecutus eſſet. Cato li. v. orig. Qđ eoꝝ nemo mihi ignoturus eſt. Quidã tñ ↄ regulã a pñti tpe hꝫ deriuatũ ptulerũt ignoſcituꝝ. Piſo frugi. li. ij. annal. Quocũqꝫ deliq̃ſſet ignoſcituꝝ affirmabat.

Ignotus incognitus. i. qui ignoratur. Jnterdum ponitur pro inſcio hoc eſt pro eo qui ignorat. Quinti. Ne quis tamen erret ignotus non eſt filij mei nouerca ſed mater. i. ignorans.

J ante H

Iheſus pe. p. ẽ. ſũt ãt tres ſyllabe grece ιησους. Hebreũ nomẽ eſt qđ apud nos. Saluator noſter ðr: qđ conuenit regibus ⁊ ducibus qui ſalutem ſequentibus ſe ppl̃is darent. vnde legimus in libris moyſi ꝙ Auſes Naue filius cum electus eſſet dux populi cõmutato noĩe de Auſe Jheſus cognominatus eſt: qui adductum de terra egypti ppl̃m ⁊ de erroribus heremi liberatum in terram repromiſſionis induxit.

J ante L

Ilba vel Jlua ĩſula in mari thuſco diſtãs a cõtinenti decẽ millibus paſſuũ. De q̃ Ply. refert hoc eẽ mirũ ꝙ in alijs regionibus effoſſis metallis terre ſunt vacue: apud Jlbã ſublata renaſcunt̃: ⁊ rurſum de eiſdẽ locis effodiunt̃. De q̃ Uirg. li. x. inſula inexhauſtis chalybem gñoſa metallis.

Ille cũ emphaſi dicit̃ per eminentiã. Ter. in an. Hic ille eſt. Sic dicimus. Archytas ille terrentinus. Aliqñ ponit̃ ad maiorẽ exp̃ſſionẽ. Uirg. Jlle ego qui quõdã gracili modulatus auena Carmẽ. Aliqñ ponit̃ p is: vt apud aplm̃. Nõ qui ſeipſuꝫ cõmẽdat ille pbatus eſt: aliqñ pro aduerbio loci. Uirg. Jlli mea triſtia fata. Degenerẽqꝫ neoptolemũ narrare memento i. illic. aliquando pro ibi. Terẽ. in phor. Dum ſedemus illi interuenit. vide etiam in dictione is.

Ile p ſimplex l ſig̃t id qđ in ſũma pte collatũ eſt in hoĩe ⁊ colum grece ðr. vñ colici dolores in craſſioribus inteſtinis.

Ilia oꝝ ſumunt̃ pro ea parte quã greci ab inanitate κενεωνα ⁊ ꝙ flacida ſit ẽt λαγονα vocãt. Celſus li. iiij. Jpſa ilia ĩter coxas ⁊ pubẽ in imo vẽtre poſita ſũt. Lactes ſunt graciliora ĩteſtina: q̃ tria ſũt. Tenue Jeiunũ Piluros. Jd qđ ieiunũ ðr. Uarro ilã ſiue Hirã vocauit. Sꝫ hoc de ilibus interioribus intelligit̃ q̃ ſũt arterie q̃dã. Ply. lib. xj. Jnter eas ⁊ aluũ arterie ad pubẽ tẽdẽtes q̃ ilia appellant̃. Sꝫ exteriora ilia latius patent. Nã ea pars q̃ maxime reſpiratiõe in lateribus concutitur: hoc nõĩe comprehendit̃. Perſi. Jlia ſubter cecum vulnus habes ſed lato baltheus auro protegit. Et eſt hoc nomen tam ſecunde q̃ꝫ tertie declinationis. Celſus lib. iiij. Deinde ſuper rectum inteſtinũ progreſſa ilijs femine latera ſua conuertit. Juue. Uis frater ab ipſis ilibus. Ab ilijs slioſus dicitur qui iliorũ dolore laborat que a grecis lagononponon qui eſt alius: q̃ꝫ laterum hoc eſt pleuritus.

Ilia. e. dicta eſt Romuli ⁊ Remi mater.

Ila ab Jna fit quo nomine vt eſt apud Feſtuꝫ tenuiſſima pars rei ſiue pellicula ſignificatur. Uarr. ſcribit ilam eſſe farciminis genus ab ilo dicta. i. minima.

Ileos grece ειλεος morbus gracilioris inteſtini. Unde Jleoſi qui laborant eo morbo.

Iliũ regia p̃ami fuit q̃ a Troia a noĩe regiõis mĩoris aſie cognomĩata ab Jlo Troi regis filio. Dcã ẽ ẽt Jlios. Oui. li. iiij. me. Poſtq̃ꝫ alta cremata e ilios ⁊ danaas pauer̃t pgama flãmas

Ilias. adis Homeri opus clariſſimũ. Jliade Troiani dñr.

Iliacus. a. um. pen. cor. qđ eſt ex Jlio. ⁊ pprie Jliacus qui in ilio natus eſt. Jlienſis q̃ alibi ortus in Jlio negociatur. Et Jliacus qui ex ilijs laborat: qui ⁊ ilioſus vocatur.

Ilione nomen proprium filie Priami.

Ilioneus nomen propriũ viri troiani apud Uirgilium.

Illex generis cõis qui ſine lege vel extra legem viuit. Plau. in perſa. Jmpure inhoneſte viuit illex.

Ilex ilicis per ſimplex l ⁊ generis femini. arboris genus. Uirg. Talis erat ſpecies auri frondentis opaca ilice ſic leui crepitabat bractea vento.

Iliceus. a. um. quod eſt materiatum ex ilice. Sta. lib. vj. the. Orniqꝫ iliceeqꝫ trabes metuendaqꝫ ſucco.

Iligneus: ſiue ilignus. a. um. idem quod iliceus. Teren. in adel. Lectulos ilignis pedibus faciundos.

Iliberis ciuitas prouincie narbonenſis vt Ply. ⁊ Pompo. ſcribunt. Hanc quidam eſſe aiunt que nunc granata dicitur lõge clariſſima vrbium occidentis erepta nouiter mauritanis regibus auſpicijs regum hiſpanie.

Illatebro as. pe. cor. quaſi intus abſcondo. Cecil. Arma plerique abijciunt atqꝫ inermes illatebrant ſeſe.

Illetabile quod non eſt letum Uirg. lib. iij.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Illaudatus dicitur: qui ne noīari quidē dignus eſt: hoc eſt illaudabilis nec vnq̄ʒ noīandus cū ſit oīuʒ peſſimus. Sicut quōdam a cōi ꝯſilio aſię decretū fuit vti nomen eius qui templū Dianę Epheſi incēderat ne q̄s vllo tpe noīaret: ita hoc verbum illaudati idoneū eſt ad exprimendā ſceleratiſſimi hoīs deteſtationē. Uirg. Quis aut euriſtea durū. Aut illaudati neſcit buſiridis aras. Et eſt participiū pro noīe vt ſit illaudabilis nō qui laudatus nō ſit ſʒ q̄ſi laudari nō meruit vt ē li. vij. ęne. Diues iacceſſus vbi ſolis filia lucos ꝑ iacceſſibiles: non ad quos nullus acceſſit: ſʒ ad quos nullus accedere debeat.

Illicio. is. pe. coꝛ. attraho ⁊ quaſi ineſco: ex in ⁊ lacio. Ter. in an. Tunc hic hęres adoleſcentulos imperitos rerum eductos libere in fraudē illicis. Unde illectus attractus inuitatus. Ci. lib. iiij. tuſ. Libido ad id qd̄ vr̄ bonum illecta ⁊ inflāmata rapiat̄. Alias illectū dicitur non lectū. Ouid. Illectūq̄ʒ remittat

Illecto as frequenter illicio. Aug. Quos ad peccata illectant.

Illiciū ab illiciēdo dictū ꝑ incitamēto. Uar. li. iij. Sʒ ſi tranſiture ſunt apes apiaſtro perfricandū ꝙ illicium hoc illis.

Illix licis. gn̄is oīs ab illicio idē qd̄ illiciū: vt illix aīi venus ⁊ illices oculi apud apuleiū ꝙ incitent ⁊ attrahant.

Illecebrę. pe. coꝛ. dictę ſūt blāditię ab illiciēdo vt ſūt diuitię voluptates q̄ aīum attrahunt ad ea cōplectēda. Amb. Uite dulcis illecebra ꝯſtantē quoq̄ʒ mulcet aīum. Aug. lib. ij. con. Uita hęc qua viuimus hʒ illecebram propter quendā modum decoris ſui: ⁊ conuenientiā cū his hoībus infimis pulchris. Hinc illecebroſus. a. um. quod blandimentis hoīem allicit. Idem ibi. Arboꝛ erat pyrus in vicinia vineę noſtrę pomis onuſta nec forma nec ſapoꝛe illecebroſis.

Ilicet. pe. co. per ſyncopam dictum eſt quaſi ire licet: veluti iam finis rei ſit ſicut actū eſt. Plau. Ilicet hoc curato ſamio. Qn̄q̄ʒ etiaʒ ponit̄ pro ſtatim. Uirgi. Ilicet ignis edax ſumma ad faſtigia tecti voluitur.

Ilico pe. coꝛ. aduerbiū eſt ⁊ ꝓprie ſignificat in eo loco. Enni. Et qꝛ quo iret neſciebāt ilico māſerūt. Ter. in adel. Ocioſe nūc iam ilico ꝯſiſte. Do. Ilico mō locū non tēpus ſigt̄: plerūq̄ʒ ponitur pro ſtatim. Plau. Ilico hic ante hoſtiū eramus.

Illiberaliter apud veteres dicebat̄ factū ſi q̄s exceſſiſſet oē gn̄s maleficij. Ter. in adel. Factum a vobis duriter ⁊ imiſericoꝛditer ac etiam ſi dicendum eſt magis aperte illiberaliter.

Illibatus participiū ſigt̄ non tactus q̄ʒuis illibo non legatur.

Illido is. pe. ꝓ. ſi. ſum. ipello. Ual. max. li. j. Coactis locrenſibus ex theſauro eius magnā illi pecuniā dare cū onuſtus nefaria pręda nauigaret vi ſubitę tēpeſtatis tota cum claſſe vicinus Idę littoꝛibus illiſus eſt. i. intus vel valde fractus.

Illudo is. pe. ꝓ. derideo. Et dicimꝰ illudo tibi illudo te: et illudo in te. i. iſulto. Uirg. Aut q̄ ſopitos ludūt iſomnia ſenſus. Idē Certātq̄ʒ illudere capto. Ter. in an. Adeo videmur vobis eē idonei in q̄bus ſic illudatis. Significat interdū per ludū noceo. Uirg. Neu varię illudāt peſtes. Interdum vitupero et grauē ꝯtumeliā iſero. Lactā. lib. vj. Quibus nō ſufficit ſexus adeo datus niſi ēt ſuū ſexū ꝓfane ac petulanter ludant.

Illuuies vide in dictione Alluo.

Illinio is. valde ſeu ſuplinio iungo. Col. lib. vij. ꝓdictoq̄ʒ medicamīto defricat̄ ⁊ illinit̄: ſʒ ſi ex toto ꝓꝑ ceruicis tumoꝛē iugū recuſet paucis diebꝰ req̄es ab ope dāda ē: tū ceruix aq̄ frigida defricāda ⁊ ſpuma argētea illiniēda eſt. i. iungenda.

Illino is. pe. coꝛ. illeui illitū: quartę ꝯiugatiōis ſigt̄ intus ſiue vehementer vngo inſpergo maculo: vn̄ ſit illitus. a. um. pe. coꝛ. Uirg. Illita tela dolis nec martem cominus vſq̄ʒ Auſa pati virtus. Liui. lib. ij. Ita in vadis hęſitantes frumenti aceruos ſediſſe ilitos limo ferunt.

Illuceo. es. pe. ꝓ. ⁊ illuceſco. vide infra in dictione Luceo es.

Illuſtris clarꝰ nobilis: notitię. n. nō meriti nomē ē. vn̄ illuſtres viri ⁊ illuſtres meretrices. Col. li. j. Balnearia occidenti ęſtiuo aduertāt̄ vt ſint poſtea ⁊ vſq̄ʒ i veſpeꝛ illuſtria. i. clara.

Illuſtro as. illumino cognitū reddo ſeu phamā reddo. Ci. in ꝓlo. lib. tuſ. Hoc mihi latinis litteris illuſtranduʒ putaui. Idē Lentulo. Illuſtrabit mihi crede tuam amplitudinem hoīuʒ iniuria. Col. lib. j. Uinctis q̄ʒ ſaluberrimū ſubterraneū ergaſtulum plurimis ⁊ is anguſtis illuſtratum feneſtris.

Illiſſus nomen amnis in attica regione muſis dicati quas iliſſidas vocant. Papi. Diris ⁊ furijs conſecrauit anfractu riparum incuruus iliſſos ſęuus honos fluuio ſtygias luſtrare ſeueris Eumenides perhibetur aquis.

Illyrium ſiue illyris Illyriaue regio. Epiri ꝯtermina: ꝓpinqua italię ab illyrio vt apianus inquit Polyphemi filio: ſiue vt Euſtathio plʒ Cadmi filio denoīata. Huius fines ſūt latiſſimi. Hinc Italiā: illinc Germaniā: inde Macedoniā thraciā ⁊ Epiꝛ habēs. Hinc Hadriaticum qui ſinum colphus ſinus Uenetię appellat̄. Inde Danubiuʒ flumen. Proper. An tibi ſum gelida vilioꝛ illyrica. In ea ſunt ciuitates Iadera Epidaurus: nunc Raguſiū Salonia ⁊ alię multę. Hinc illiricus a. um. Hoꝛ. lib. car. Illyricis comes obꝛuit vndis.

I ante M

Imago ꝓpꝛia dꝛ cuius gn̄atio eſt per imitationeʒ. Un̄ filius dꝛ imago pr̄is qꝛ eſt illi per oīa ęq̄lis filꝰs ⁊ ab illo: quę tria requirunt̄ ad perfectā imaginis rationē: ponit̄ tn̄ qn̄q̄ʒ ꝓ quacunq̄ʒ ſilitudine. Uirg. O mihi ſola mei ſup aſtianactis imago. Eteni ſilitudo dꝛ q̄ſi imitatio. Nā vt inq̄t Uar. ab imitatione deducit̄: ⁊ per alluſionē ad aliud dꝛ Econ imago vocis Hoꝛa. lib. j. car. Iocoſa nomē imago. Aliq̄n ponit̄ ꝓ vagina ꝙ veluti imago ſit eius rei quā claudit. Uirg. lib. vij. Curuā ſeruās ſub imagine falcē. Rhetoꝛes imaginē vocāt quandā oꝛationis figurā cū res nō geſta indicat̄: ſed vt geſta ſit oſ̄ditur: vt eſt illud. Ipſe inflāmatus ſcęlere ac furoꝛe in foruʒ venit: ardebant oculi: toto ex oꝛe crudelitas emicabat.

Imaguncula diminutiuum parua imago.

Imaginoſus imaginoſa imaginoſum. In quo ſunt plures imagines: Unde ſpeculum imaginoſum a Catullo dicit̄ ab imaginibus quę in ſpeculo numeroſę viſuntur.

Imaginarius a. um. qd̄ diſtinguit̄ a vero ⁊ ſolū in imaginatione ſit nō in re. Hierony. de diuerſis lepꝛaꝝ generibus. Alius imaginarium legis opus quaſi ſub veritatis coloꝛe depinxit Alius coꝛpus ipſius veritatis declarauit.

Imaginarij dicti ſunt: qui ferebant ſigna militaria: in quibus iperatoꝛium imagines erant.

Imagino imaginas imagines facio ſeu reprȩſento Gelius lib. xv. vt ſpeculum in loco certo poſitum nihil imaginet alioꝛſum tranſlatum facit imagines.

Imaginoꝛ ſigt̄ rei alicuiꝰ q̄ facta ſit vel fieri poſſit ēt q̄ fieri non poſſit ſilitudine mente concipio. Aug. lib. iiij. confe. Et imaginabar foꝛmas coꝛpoꝛeas. Hinc imaginatio pro hmōi conceptu. Imaginabile quod mente concipi poteſt.

Imbellis ⁊ hoc ibelle quod nihil bellicum ſonat. Hoꝛa. lib. carminū. Imbelli carmine diuides. Pꝛopꝛie tn̄ imbelle capitur pro timido ignauo infirmo q̄ſi bello minime apto. Ouid. li. Heroiduʒ. Tres ſumus imbelles numero ſine viribus vxoꝛ Laerteſq̄ʒ ſenex thelemacuſq̄ʒ puer.

Imbellia ibellię quaſi inertia non habens belli ſcientiam. Macrobius lib. iij. ſaturnaliū. Tunc pęnus eludens ignauiā: imbelliamq̄ʒ militū eius pꝛętioſe armatoꝛum. Plane inquit ſatis eſſe credo Romanis hęc: ⁊ ſi amariſſimi ſint.

Imbecillis ⁊ hꝰ ibecille: ⁊ ibecillus ibecilla ibecillū. Ex in ⁊ bacillum: q̄ſi baculo idigens: ponit̄ pro debili vn̄ imbecillitas.

Imber gn̄is maſ. in abltō imbꝛe vel imbꝛi. Uirg. ⁊ ventis pulſatus ⁊ imbꝛi: eſt aūt imber: vt Apuleius lib. de mundo inquit agmen aquarū largius ex concretis effuſum nubibus. Nimbus vero repentinioꝛ ⁊ vehemētioꝛ pluuia: ⁊ quāto eſt ipꝛouiſioꝛ: tanto eſt pꝛęcipitatioꝛ: ⁊ bꝛeuioꝛe aſtringit̄ caſu. ⁊ non ſolum cęleſtium agmen aquaruʒ ſed ēt oēm humoꝛē aqueū ſignificat. Uirg. Accipiunt inimicum imbꝛem. Lucretius. ex igni terraq̄ʒ animę naſcuntur ⁊ imbꝛi. Sunt tn̄ qui hoc nomen cū h ⁊ y pſilo ſcribant. Alij cū h ⁊ i latino: vt ſupꝛa in dictiōe hyems. Sʒ eiꝰ cōpoſita ꝑ i ſcribi debere facile demonſtrant: vt September october ⁊c̄. Sʒ vt puto grece neſciūt. ὄμβρος enī ab illis dꝛ: noīa vō grece in ρος latine i rus vł in er ꝯcertunt̄ vt alexander alexandrus. Leander ⁊ leādrus